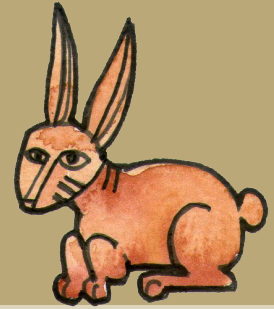

LA PAONA PRESUMIDA

Hi havia una vegada una paona molt vanitosa que volia ser la més bonica entre tots els animals per impressionar el paó que li agradava. Però hi havia un gran problema, ella no se sentia bé amb el seu aspecte físic. Llavors, caminant pel bosc, va dir en veu alta:

—Ai Déu meu, no sé com m'ho podré fer per conquerir algú, però amb aquest cos no impressiono ni a un mosquit. Segur que amb aquesta cara i aquest cos el meu amor no em mira ni de lluny.

El simpàtic conill, en sentir-la, va voler donar-li una lliçó, ja que tots dos eren molt amics: estima't a tu mateix tal com ets, per poder estimar els altres. Per això li va oferir les seves llargues orelles. La paona va pensar que es veuria bella amb les orelles del seu amic i va seguir caminant...

El conill es va encarregar de dir a tots els animals la seva tàctica per donar-li la lliçó a la paona. El pla consistia que cada un li prestés una part del seu cos i que la paona veiés com quedaria de lletja així, perquè aprengué a valorar-se tal com era.

Mentre la paona caminava, en el seu camí va aparèixer el mico, que es va oferir a prestar-li la seva cua. Després, el marrà va donar-li el seu nas; la formiga, les seves antenes; la tortuga, la seva closca, entre altres animals que es van sumar al pla per demostrar a la paona que era preciosa tal com era.

La paona, amb totes les parts que els diferents animals li havien prestat, va anar a impressionar el paó, el qual en veure-la va sortir corrent, ja que mai en la seva vida havia vist una cosa tan lletja com aquella. A més a més, els seus amics van riure una bona estona per l'aspecte que tenia la seva amiga, ja que semblava un pallasso.

La paona, en veure com el paó fugia d'ella i els animals es reien d'ella de tan horrible que era, amb les parts d'animals diferents, va comprendre que era més bonica tal com era.

Moralitat

Un ha d'estimar-se tal com és, per poder estimar els altres.

Autor/a: La rateta – IES Montilivi, de Girona

